

Motion

1975/76: 1233

av herr Fälldin m. fl.
om familjepolitiken

Familjepolitik

Barnens rätt till goda uppväxtförhållanden är utgångspunkten från centrens förslag till åtgärder på det familjepolitiska området.

Ansvaret för att barnen skall kunna växa upp under trygga och harmoniska förhållanden vilar i första hand på föräldrarna. Det är svårt för otrygga och pressade föräldrar att kunna ge sina barn den trygghet och omsorg som är nödvändig för en harmonisk utveckling. Samhället måste därför ge stöd och skapa förutsättningar för goda hemförhållanden och uppväxtmiljöer. Samhälle och arbetsliv måste på ett bättre sätt än som sker i dag anpassa sig efter barnfamiljernas situation.

I korthet kan de mest angelägna åtgärderna för att förbättra barnfamiljernas situation sammanfattas i följande punkter:

1. Bostadsområdena förbättras för att ge goda möjligheter till gemenskap och vardagsaktiviteter. Lekplatser och andra fritidsmiljöer förbättras.
2. Större hänsynstagande vid samhällsplanering till barns och föräldrars behov, exempelvis genom att lokalisera bostäder och arbetsplatser så att tiden för arbetsresor kan förkortas.
3. Samhällets personliga stöd till föräldrarna förbättras genom en väl utbyggd föräldrautbildning.
4. Vårdnadsbidrag som motsvarar en fjärdedel av en normalinkomst till alla familjer från den tidpunkt då föräldraförsäkringen upphör till dess barnet fyller 3 år. Bidraget skall beskattas och ligga till grund för beräkning av ATP.
5. Föräldrar med barn upp till 3 år skall ges lagstadgad rätt till förkortning av arbetstiden till 6 timmar per dag.
6. Förbättrad anställningstrygghet för småbarnsföräldrar genom lagstadgad rätt till tjänstledighet samt andra motsvarande åtgärder för anställningstrygghet för den som har barn under 3 år.
7. En kvalitativ och kvantitativ utbyggnad av samhällets barnomsorg såväl i daghem och familjedaghem som i fritidshem och allmän förskola.
8. Möjligheterna till deltidsarbete och till flexibel arbetstid skall förbättras, även inom traditionellt manliga yrken. Den sociala tryggheten skall förbättras för de deltidsarbetande.
9. Den förälder som utför barnavårdande uppgifter i hemmet skall få tillgodoräkna sig pensionsår inom ATP för detta.
10. Barnbidragen göres värdebeständiga genom indexreglering.

Hem och familj är av central betydelse för individ och samhälle. De förändringar som skett i familjestruktur och i samhället har dock på avgörande punkter förändrat familjens roll.

I det gamla bondesamhället betraktades det som en ekonomisk tillgång att ha många barn i familjen. Barnen deltog i produktionen och de tog över verksamheten när föräldrarna blev gamla. Många barn var den bästa garantin för en trygg ålderdom.

I dag svarar samhället för den ekonomiska tryggheten på ålderdomen. De äldre har genom sina insatser lagt grunden till vårt ekonomiska välstånd. Det är de som i dag är barn som genom sin arbetsinsats skall föra detta vidare och som skall skapa förutsättningar för att samhället i framtiden skall kunna svara för en trygg ålderdom för alla. Vi har alla ett gemensamt intresse av att barnen ges goda uppväxtvillkor, så att de kan utvecklas till harmoniska och ansvarsställande individer.

Genom att solidariskt stödja dagens barnfamiljer lägger vi grunden till en positiv samhällsutveckling och till vår egen trygghet på ålderdomen. Det är mot denna bakgrund man skall se kraven på ett förbättrat stöd till barnfamiljerna ekonomiskt och i andra avseenden.

Förr deltog såväl män som kvinnor i produktionen av de livsförnödenheter man behövde i familjen, barnen började tidigt hjälpa till. På detta sätt uppstod en naturlig arbetsgemenskap i hemmet, och barnen kunde lära och utvecklas tillsammans med både mor och far. Alla hade en funktion att fylla såväl i produktionen som i familjegemenskapen.

Den familjestruktur vi har i dag, vårt livsmönster och de ofta bristfälliga bostadsmiljöerna har medfört att barnen, trots att det ekonomiska välståndet förbättrats, i många fall fått en fattigare livsmiljö.

Trots att arbetstiderna har förkortats har den tid man är borta från hemmet ofta ökat på grund av att arbetsresorna tar lång tid. Det är inte ovanligt att föräldrarna är borta från hemmet 11 timmar per dygn. Det innebär att den tid som de kan ägna åt sina barn är ytterst begränsad. Speciellt besvärlig är situationen i detta avseende för barn till ensamföräldrar. Dessa föräldrar har en särskilt stor arbetsbörda och ett stort ansvar. Undersökningar gjorda av familjestödsutredningen visar att barn till ensamföräldrar har betydligt längre vistelsetider på daghemmen än andra barn. Eftersom barnen för sin utveckling är starkt beroende av trygghet och vuxenkontakt är det ett allvarligt samhällsproblem att föräldrarna inte i större utsträckning hinner och orkar äga sig åt sina barn.

Dessa förhållanden som vi länge påtalat bar ny glädjande nog börjat uppmärksammas, såväl i statliga utredningar som i den offentliga debatten. Barnomsorgsgruppen har i sitt betänkande "Samverkan i barnomsorgen" understrukit att en av de viktigaste åtgärderna från samhällets sida, när det gäller att förbättra förskolebarnens uppväxtvillkor, måste vara att ge föräldrar och barn mer tid tillsammans.

För de flesta kvinnor är det numera självklart att få yrkesarbeta på samma

villkor som männen och att ha rätt till den stimulans och de utvecklingsmöjligheter som man kan nå genom kontakter med arbetskamrater och andra vuxna samt den ökade självständighet och sociala trygghet som det innebär att i ekonomiskt hänseende vara oberoende.

Ett delat ansvar för barn, hem och yrkesverksamhet mellan föräldrarna är i dagens samhälle en förutsättning för en givande familjegemenskap. Det är nödvändigt med en sådan ansvarsfördelning för att både män och kvinnor skall kunna utveckla alla delar av sin personlighet och ta till vara sin inneboende förmåga. Framför allt är en ansvarsfördelning nödvändig för att barnen redan från början skall kunna få den rätta kontakten med båda föräldrarna.

Unga föräldrar har i allt större utsträckning tagit fasta på detta. Även om viljan till ansvarsfördelning finns, visar det sig dock att det finns många praktiska hinder att övervinna. Framför allt gäller detta arbetsgivares och arbetskamraters attityder och arbetslivets krav i övrigt. Det gäller barnomsorgssidan. Det gäller den ekonomiska situationen.

För att skapa bättre förutsättningar för jämställdhet mellan män och kvinnor och för att minska problemen för barnfamiljerna krävs insatser från samhället på dessa områden. Insatserna måste utgå ifrån att föräldrarna har ett i alla avseenden gemensamt ansvar för barnen samt från deras rätt att själva bestämma hur de sinsemellan fördelar detta.

Det finns inte en enda given lösning på hur man fördelar ansvar, ekonomiskt och på annat sätt, mellan föräldrarna. Eftersom barnens trygghet och välbefinnande i hög grad påverkas av hur föräldrarna trivs med sin livssituation, är det angeläget att samhället inte fattar några beslut å barnfamiljernas vägnar utan skapar sådana förutsättningar, att föräldrarna ges möjlighet att forma sin tillvaro så som det passar bäst i varje enskild familj.

För att förbättra barnfamiljernas situation under den period då barnen är små och i behov av kontinuerlig vård och omsorg är det nödvändigt med såväl ökat ekonomiskt stöd som andra åtgärder i syfte att underlätta det ansvarsfulla och svåra arbetet med att vårda och fostra barn. Det är också nödvändigt att man inrättar samhället och arbetslivet så, att man i möjlig mån kan eliminera sådana konflikt- och stressfaktorer som i dag ofta skapar krissituationer inom familjen.

Föräldrautbildning

En utbyggd föräldrautbildning skulle vara en värdefull hjälp för många föräldrar genom att öka deras kunskaper om barns behov och utveckling samt genom att ge dem en större trygghet och säkerhet i relationen till barnet. För att människor skall få en realistisk uppfattning om det ansvar, de problem och den glädje det innebär att ha barn, är det viktigt att föräldrautbildningen blir en del i skolans samlevnadsundervisning. För att nå unga män bör möjlighet till föräldrarutbildning ges i samband med värn-

plikstjänstgöringen. Föräldrautbildning bör också ges i anslutning till mödravården och i samband med barnets födelse. Barnvårdscentralerna bör öka sina insatser på detta område och sträva efter att nå båda föräldrarna.

Efter hand som barnen blir äldre och utvecklar individuella särdrag kommer föräldrarna att ställas inför nya frågor, nya problem som kräver sin lösning. Det är därför viktigt att föräldrautbildningen organiseras på ett sådant sätt, att man kan få del av den fortlöpande under barnets uppväxttid. Här kan kontakten mellan förskolan och föräldrarna bli en viktig bas att arbeta från. En tidigt grundlagd gemenskap mellan barn och föräldrar är viktig om man skall kunna överbygga de konflikter som ofta uppstår när barnen kommer upp i tonåren. Många sociala problem skulle kunna undvikas om man i föräldrautbildningen poängterade detta och gav föräldrarna hjälp att lära sig hur man genom olika sysselsättningar och genom samvaro kan stimulera barnens utveckling.

Frågan om den framtida utformningen och organisationen av föräldrautbildningen utreds för närvarande av barnomsorgsgruppen.

Det är angeläget att utredningsarbetet slutföres skyndsamt, så att en omfattande föräldrautbildningsverksamhet kan komma i gång. En möjlig väg att snabbt nå praktiska resultat kan vara att inrikta arbetet på att i olika delbetänkanden behandla skilda verksamhetsområden.

Familjen och arbetslivet

För att det skall finnas en verklig valmöjlighet för alla föräldrar mellan att arbeta i hemmet på heltid eller att förvärvsarbeta hela eller delar av dagen krävs förbättrade ekonomiska villkor för barnfamiljerna. Samtidigt måste samhällets barnomsorg byggas ut så att alla barn med förvärvsarbetande eller studerande föräldrar kan erbjudas en trygg omvårdnad. Det krävs också åtgärder för att skapa sysselsättning åt alla. Arbetslivets villkor måste förändras så att det underlättas att förena förvärvsarbete med föräldraskap.

Barnen är den viktigaste tillgång vi har i samhället. Därför måste man ha rätt att kräva att samhälle och arbetsliv utformas med hänsyn till barnens och barnfamiljernas situation. Även om förändringar inom arbetslivet kan medföra vissa omställningsproblem, ställa krav på nytänkande och en ökad flexibilitet, är vi övertygade om att alla på sikt tjänar på att samhälle och arbetsliv blir barnvänligare.

Ett exempel på förändring som skulle ge betydande fördelar såväl för barnfamiljerna som för andra är att bostäder och arbetsplatser i större utsträckning lokaliseras inom samma områden. Därigenom skulle måna slippa de långa och trötta arbetsresorna. Likaså skulle en förkortning av arbetsdagen och en ökad användning av flexibla arbetstider innebära ökade möjligheter till ett rikare familjeliv, till stimulerande fritidsaktiviteter och till engagemang i förenings- och studieverksamhet.

Eftersom en förkortning av arbetstiden för alla till 6 timmar per dag är en från samhällsekonomisk synpunkt mycket omfattande reform, kommer det att dröja länge innan detta mål är uppnått. En lagstadgad rätt till förkortning av arbetsdagen till 6 timmar för alla föräldrar med barn under tre år bör därför införas snarast. Därigenom skulle vistelsetiderna på daghem förkortas och föräldrarna får mera tid för barnen. Rätten till kortare arbetstid skall gälla även för adoptiv- och fosterföräldrar. Den arbetsgrupp som regeringen tillsatt för att penetrera vissa praktiska problem i samband med en förkortning av arbetstiden för småbarnsföräldrar bör inrikta sig på att arbeta så snabbt, att förslag i frågan kan föreläggas riksdagen under 1976.

För att de barn som har förvärvsarbetande föräldrar skall få uppleva tryggheten att någon av föräldrarna kan ta sig tid med dem i känsliga situationer bör föräldraförsäkringens regler om ledighet vid barns sjukdom göras generösare. Familjestödsutredningen har i sitt betänkande föreslagit en förlängning till 15 dagar per familj. Utredningen har också, så som vi begärde 1975, föreslagit att ersättning skall kunna utgå även i de fall där barnet ställs utan omvårdnad på grund av ordinarie vårdnadshavares sjukdom. Ersättning skall också utgå i vissa andra situationer, exempelvis vid läkarbesök och inskolning till daghem. Regeringen har aviserat proposition i denna fråga under vårriksdagen, vilket vi hälsar med tillfredsställelse. För att kunna tillgodose flerbarnsfamiljernas större behov av ledighet när barnen är sjuka m. m. anser vi att reglerna bör utformas så, att familjer med mer än ett barn under 10 år gers rätt till längre ledighet än övriga.

En ökad satsning på deltidarbeten även inom traditionellt mansdominerande yrken skulle öka möjligheten för föräldrarna att själva avgöra hur de vill fördela ansvaret inom familjen. För att deltidarbetet skall vara ett bra alternativ är det nödvändigt att den sociala tryggheten för deltidarbetande förbättras.

Många småbarnsföräldrar vill vara hemma under längre tid än sju månader. Andra vill återvända till förvärvsarbete men tvingas stanna hemma på grund av de inte lyckas lösa barnomsorgsfrågan på något annat sätt. För att inte dessa föräldrar, i dag oftast kvinnor, skall behöva förlora sin anställning, är det nödvändigt med en förbättrad anställningstrygghet för småbarnsföräldrar. Detta bör i första hand ske genom en lagstadgad rätt till tjänstledighet för föräldrar med barn under 3 år. Genom att ha en så lång tid som tre år kan även männen stimuleras att utnyttja möjligheten till ledighet från arbetet för att vårda och fostra barn. De som adopterar ett barn skall ha samma rätt till tjänstledighet intill dess att barnet fyller 3 år. Genom en förstärkning av anställningstryggheten kan man undvika den utslagning på arbetsmarknaden som i dag är en realitet för många kvinnor som tvingats sluta sin anställning när de får barn och som sedan har stora svårigheter att få ett nytt arbete.

Riksdagen beslutade under hösten begära att regeringen skulle lägga fram förslag om en på detta sätt förbättrad anställningstrygghet för småbarns-

föräldrar. Något sådant förslag har inte aviserats, men vi förutsätter att regeringen följer riksdagsbeslutet och presenterar ett förslag, exempelvis i propositionen om utbyggd föräldraförsäkring.

Eftersom barnens inlärningsperiod är mycket intensiv fram till 3-årsåldern och utvecklingen under denna period visat sig ha stor betydelse för den framtida personlighetsutvecklingen, finns det många föräldrar som skulle vilja sköta barnen på heltid under denna period. Rätten till tjänstledighet intill dess barnet fyller 3 år skulle tillsammans med införande av vårdnadsbidrag ge de föräldrar som önskar vara hemma under denna period, eller som måste vara det på grund av brist på barntillsyn, en välbefärlig förhållning. För att inte barnavårdande arbete i hemmet skall leda till en försämrad social trygghet bör vård av egna barn under 10 år ge rätt att tillgodoräkna sig ATP-år.

Även beträffande rätten att tillgodoräkna sig ATP-år har detta gamla centerkrav numera vunnit riksdagens gehör. Frågan utreds för närvarande varför vi inte nu har något yrkande i denna del.

Vårdnadsbidrag

De tre första åren i ett barns liv anses som grundläggande för personlighetsutvecklingen. Det är därför särskilt angeläget att alla barn ges den stimulans och trygghet som är nödvändig för en harmonisk utveckling. Detta kan ske i hemmen, i en väl ordnad förskoleverksamhet och i goda familjedaghem. Den allra största betydelsen för barnets utveckling under dessa år har dock möjligheterna till en omfattande föräldrakontakt. Det är därför angeläget att man på alla sätt underlättar för föräldrarna att ägna så stor tid som möjligt åt sina barn.

Många föräldrar önskar under dessa betydelsefulla år att själva svara för barnens omvårdnad. Andra föräldrar önskar förkorta sin arbetstid eller arbeta deltid. Därigenom kan de ägna en stor del av dagen åt barnen utan att för den skull släppa kontakten med förvärvslivet.

För att föräldrarna själva skall kunna avgöra hur de vill fördela sin tid mellan förvärvsarbete och arbete i hemmet med barnens omvårdnad är det nödvändigt att införa ett vårdnadsbidrag. Därigenom skulle man kunna hjälpa många familjer över den ekonomiska tröskel som det innebär att avstå från förvärvsarbete helt eller delvis.

Vårdnadsbidrag skall utgå till alla familjer med barn under 3 år under den tid då ersättningen från föräldraförsäkringen ej utgår. Vårdnadsbidraget bör utgå med ett belopp som motsvarar en fjärdedel av lönen för en normalinkosttagare. Detta svarar mot det inkomstbortfall som uppkommer för en normalinkosttagare när någon av föräldrarna utnyttjar rätten till 6 timmars arbetsdag för småbarnsföräldrar. I dagens löneläge (1976) skulle detta innebära att vårdnadsbidraget bör vara 10 000 kronor/år.

Vårdnadsbidraget skall liksom andra arbetsinkomster beskattas och ligga

till grund för beräkningen av ATP-poäng.

Även om familjen har flera barn under 3 år skall endast ett vårdnadsbidrag utgå. Vårdnadsbidrag skall inte heller utgå samtidigt som ersättning från föräldraförsäkringen. I de fall en familj enligt gällande regler skulle vara berättigad att uppbära både vårdnadsbidrag och vårdbidrag för handikappat barn bör den för familjen förmånligaste ersättningsformen gälla.

Eftersom vårdnadsbidraget i huvudsak avser att vara en ersättning för det arbete man utför med vården av de egna barnen, bör det beskattas hos den förälder som kan anses utföra merparten av vårdinsatsen, exempelvis hemmamake eller förälder som förkortat sin arbetstid för att kunna ägna mera tid åt barnet. I de fall föräldrarnas förvärsarbete är tidsmässigt likvärdigt, exempelvis båda arbetar heltid, bör bidraget vid beskattningen delas lika mellan föräldrarna.

Metoden att betala ut ersättning till den av föräldrarna som kan anses ha den huvudsakliga vårdnaden används i dag för vårdbidrag till förälder med handikappat barn. Det bör inte vålla några större problem att använda ett liknande förfarande beträffande utbetalningen av vårdnadsbidraget.

För att småbarnsföräldrar skall kunna förkorta sin arbetstid och därigenom i större utsträckning kunna ägna sig åt sina barn är det nödvändigt att någon form av ekonomisk kompensation utgår för inkomstbortfallet. Ett vårdnadsbidrag på ca 10 000 kronor täcker inkomstbortfall för inkomsttagare upp till 40 000 kronor. För den som har inkomst upp till 40 000 kronor ger således vårdnadsbidraget ett bättre stöd än den delföräldrapenning som familjestödotredningen föreslagit. Delföräldrapenningen skulle i föreslagen utformning i större utsträckning gynna höginkomsttagare. Stora grupper skulle helt ställas utanför denna stödreform.

Införandet av denna familjepolitiska reform skall ske på så sätt, att familjer med barn födda fr. o. m. den 1 juli 1976 blir berättigade till vårdnadsbidrag. De första bidragen kommer då att betalas ut omkring årsskiftet 1976/77, när ersättningen för föräldraförsäkringen för de i juli 1976 födda barnen uppbör. Ett successivt ökat antal familjer kommer därefter att uppbära vårdnadsbidrag under den tid då det finns ett eller flera barn under 3 år i familjen.

Statens kostnader för vårdnadsbidraget blir relativt små under den första tiden. För hela året 1977 kan nettokostnaden beräknas till 400 milj. kr. Övervägande delen av denna kostnad faller på budgetåret 1977/78. För att undgå en budgetförsvagning under 1977 vill vi ändå förorda en inkomstförstärkning av samma storlek som den beräknade kostnaden. Det bör ske i form av en höjning av punktskatterna på vin, sprit och tobak. En sådan höjning motsvarar 7 å 8 procent av det nuvarande skatteuttaget på dessa varor. Finansieringen av de längre fram tillkommande kostnaderna för vårdnadsbidraget måste bl. a. ske med hänsynstagande till hur den mera varaktiga skattereform, som nu är planerad till årsskiftet 1977/78, kommer att utformas.

Värdebeständiga barnbidrag

I dag är barnfamiljerna en ekonomisk missgynnad grupp. Det ekonomiska stödet från samhället svarar inte på långt när mot barnkostnaderna. Tillgänglig statistik visar att familjer med flera barn är överrepresenterade bland dem som får del av den kommunala socialbjälpen.

För att barnfamiljerna skall kunna leva på en standard som är jämförbar med andra grupper måste det ekonomiska stödet förbättras kraftigt. Föräldrarna måste ges denna ekonomiska trygghet om de skall ha förutsättningar att på bästa sätt ge barnen den personliga omvårdnad och emotionella trygghet som är grunden för en harmonisk utveckling.

Barnbidraget skall vara grunden i samhällets ekonomiska stöd till barnfamiljerna. För att inte inflationen skall urholka barnbidragets realvärde skall det indexregleras och knytas till basbeloppet inom den allmänna försäkringen.

Samhällets barnomsorg

I många familjer är båda föräldrarna förvärvsarbetande även under de perioder då de har små barn. För barnens och föräldrarnas trygghet är det nödvändigt att en kvantitativ och kvalitativ utbyggnad av samhällets barnomsorg kommer till stånd, så att alla barn som har behov av och efterfrågar samhällets barnomsorg kan beredas plats i daghem, familjedaghem och fritidshem. Detta bör uppnås under en tioårsperiod.

I ett samhälle där familjerna är små och de aktiviteter som utförs i hemmet är begränsade utgör daghemmen och förskolan ett viktigt komplement till hemmiljön. För att daghemmen skall kunna fylla denna viktiga funktion måste det kvalitativa innehållet sättas i förgrunden. Små barngrupper och välutbildad personal är en förutsättning för att varje barn skall ges den stimulans och det stöd som behövs för att främja personlighetsutvecklingen.

I dag är tillgången på utbildad personal begränsad. Om den nödvändiga kvantitativa utbyggnaden skall kunna genomföras utan att man prutar på kvalitetskraven, är det därför nödvändigt med en kraftig satsning på personalutbildningen under de närmaste åren.

För att även de barn som vistas i familjedaghem skall kunna erbjudas en stimulerande och utvecklande verksamhet och social träning är det angeläget att även dagbarnvårdarna ges utbildning för sin uppgift. De bör också få ett stöd i sitt arbete genom ett utvidgat samarbete med daghemmen. Studiebesök med barnen, diskussioner kring beteendestörningar, information om pedagogiskt utvecklingsarbete är exempel på andra aktiviteter där en ökad samverkan mellan personalen på daghemmen och dagbarnvårdarna skulle vara värdefull.

Många barn tillbringar 10–11 timmar per dag på daghemmet. Det är trötande, särskilt för de små barnen och medför att de varken kan tillgodogöra

sig verksamheten i daghemmet eller får möjlighet till stimulerande samvaro med föräldrarna när de kommer hem. Sex timmars arbetsdag för småbarns-föräldrar framstår mot denna bakgrund som en av de viktigaste åtgärderna för att förbättra barnens situation.

Kortare arbetstid och rätt till ledighet för föräldrarna vid inskolning i daghem ger också ökade möjligheter till samarbete mellan föräldrar och daghemspersonal. Detta är viktigt för att föräldrarna skall kunna följa barnens utveckling och för att man gemensamt med personalen skall kunna diskutera sig fram till lämpliga lösningar om barnen har problem.

Det är en fördel för såväl barn som föräldrar om daghems- och fritids-hemsverksamheten integreras i de lokala miljöerna. Eftersom behoven varierar mellan olika områden och mellan olika tidsperioder inom samma område är det angeläget att man eftersträvar flexibla lösningar, såväl när det gäller lokaler som beträffande verksamhetens utformning. Vissa grundläggande krav måste givetvis ställas på lokaler, på personaltäthet och på verksamhetens utformning. Därutöver bör dock ges stort utrymme för kommunen att i samråd med personal och föräldrar finna de former för verksamheten som anses mest ändamålsenliga i varje enskilt fall.

För att kommunen skall kunna klara den snabba utbyggnad av daghem, familjedaghem och fritidshem som är nödvändig för att alla som har behov av och efterfrågar plats inom samhällets barnomsorg skall kunna erbjudas sådan, är det nödvändigt att staten tar på sig en större del av kostnaderna för barnomsorgen.

Förslag om ett ökat statligt stöd till den kommunala barnomsorgen har framlagts i propositionen 1975/76:92. Förslaget grundar sig på den uppgörelse som regeringen under hösten träffat med Kommunförbundet. Det innebär att kommunerna ges ett kraftigt ökat stöd som förbättrar möjligheterna att bygga och driva daghem, fritidshem och familjedaghem i sådan omfattning att det blir möjligt att tillgodose efterfrågan.

I anledning av propositionen 1975/76:92 återkommer vi med en särskild motion.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar

1. att barnbidragen göres värdebeständiga genom att anknytas till basbeloppet inom den allmänna försäkringen,
2. att hos regeringen begära förslag om att för alla familjer med barn födda fr. o. m. den 1 juli 1976 införa ett vårdnadsbidrag om 10 000 kr. per år, att utgå under den tid som ett eller flera barn i familjen är under 3 år och föräldraförsäkring ej utgår,
3. att hos regeringen begära förslag till innevarande riksdag angående en lagfäst rätt för föräldrar med barn under 3 år att förkorta sin arbetstid till 6 timmar per dag,
4. att uttala den utredning som syftar till att presentera förslag angående föräldrautbildningens organisation och utformning

bör bedriva sitt arbete skyndsamt och att den eventuellt genom att presentera delbetänkanden för skilda områden, påskyndar verksamhetens utbyggnad.

Stockholm den 26 januari 1976

THORBJÖRN FÄLLDIN (c)

KARIN SÖDER (c)

MAJ PEHRSSON (c)

NILS G. ÅSLING (c)

TORSTEN BENGTSON (c)

i Jönköping

ERIC CARLSSON (c)

i Vikmanshyttan

RUNE GUSTAVSSON (c)

i Alvesta

EINAR LARSSON (c)

i Borrby

JOHANNES ANTONSSON (c)

SONJA FREDGARDH (c)

CLAES ELMSTEDT (c)

ANNA-LISA NILSSON (c)

i Kristianstad

THORSTEN LARSSON (c)

i Staffanstorps

LENNART MATTSSON (c)

i Lane-Herrestad

ANDERS DAHLGREN (c)

